

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-02-25
Besvaras senast
2021-03-03 kl. 12.00

Till kultur- och demokratiminister Amanda Lind (MP)

2020/21:1964 Den ökande antisemitismen i Malmö

Malmö upplever i dag stora problem med antisemitism. Det har gått så långt att många judar väljer att lämna staden. De som bor kvar tvingas mer eller mindre dölja att de är judar för att undgå den ökande antisemitismen.

Lars Åberg skriver i Bulletin om att ”under de senaste tjugo åren har judiska församlingen i Malmö förlorat nästan två tredjedelar av sina medlemmar; många har enkelt flyttat från staden. Under Ilmar Reepalus (S) tid som kommunstyrelsens ordförande (1994-2013) fördjupades misstron mot den politiska ledningens förmåga – och vilja – att gå emot de växande antijudiska stämningar som följde med den ökande invandringen från Mellanöstern.”

”Men obehaget har inte velat ge med sig. 2018 avslöjades antisemitiska uttalanden hos det socialdemokratiska ungdomsförbundet SSU i Skåne och i december 2017 demonstrerade Palestinasympatisörer på Möllevångstorget i Malmö, där det bland annat ropades ’Vi har utlyst intifada från Malmö. Vi vill ha vår frihet tillbaka, och vi ska skjuta judarna’.”

Stadens oförmåga att ta itu med problemen visar sig inte minst i en ny kommunal rapport, *Skolgårdsrasism, konspirationsteorier och utanförskap*, författad av Mirjam Katzin, som i somras fick en ny tjänst i kommunen för att ”stärka förskolor och skolor” i arbetet mot antisemitism. Hon var tidigare Vänsterpartiets Malmöordförande 2017–2019.

Vänsterpartiets i Malmö kopplingar till antisemitiska rörelser är sedan länge väldokumenterade, och i rapporten vill man göra antisemitismen till en rasism bland andra. Hotbilden mot stadens judar relativiseras. Ansvar för att bekämpa antisemitismen läggs i rapporten, i stället för på politiken och den politiska ledningen, på lärarna (!).

I rapporten har man intervjuat skolpersonal och judiska elever, och fram träder en sedan länge bekant bild av hur enskilda elever trakasseras och lärare möter invändningar i klassrummet när de talar om Förintelsen. En slutsats i rapporten är att det behövs mer kunskap.

Lars Åberg skriver vidare:

”Men Mirjam Katzin vill också något annat, nämligen föra in antisemitismen i

en normkritisk och intersektionell fåra med ett flytande och svår fångat utanförskap: 'En central utgångspunkt i studien är att antisemitismen är en del av en historisk rasistisk struktur i samhället.' Det är enligt henne denna oidentifierade struktur som skapar 'en brist på erkännande av majoritetssamhället för många barn och unga i Malmö'."

Det är uppenbart att den politiska ledningen i kommunen, dels på grund av rädsla för att stöta sig med sina egna väljargrupper och dels på grund av ideologiskt motiverat relativiserande, inte kan eller vill lösa problemet med den ökande antisemitismen. Rapporten är ytterligare ett bevis på detta. När man vägrar inse var problemet har sin grund kan man aldrig komma med rätt åtgärder.

Här behöver regeringen uppenbarligen göra insatser. Kultur- och demokratiministern har i tidigare frågor om vilka åtgärder hon vidtar för att komma till rätta med den ökande antisemitismen i Sverige svarat att man har en nationell plan mot rasism, liknande former av fientlighet och hatbrott som regeringen beslutade om i november 2016. Vidare svarar hon att regeringen i oktober i år står värd för Malmö internationella forum för hågkomst av Förintelsen och bekämpande av antisemitism och att det med anledning av forumet pågår en nationell satsning för att öka kunskapen om Förintelsen och antisemitism och för att stärka undervisningen i skola och vuxenutbildning.

Hon tar också i sitt svar upp att Forum för levande historia ansvarar för utgivning av boken *Om detta må ni berätta*, som handlar om Förintelsen 1933–1945 och att regeringen i år aviserade att ett museum om Förintelsen ska inrättas i Stockholm.

Det kan nog redan nu tyvärr konstateras att dessa åtgärder inte är eller kommer att vara tillräckliga för att trygga vardagen för Malmös judar och förhindra att fler tvingas lämna sina hem i Malmö. Frågan är om ens regeringen förstår var problemet har sin grund.

Av denna anledning vill jag fråga kultur- och demokratiminister Amanda Lind:

Vilka åtgärder vidtar ministern för att möta den växande antisemitismen i Sverige, och kommer ministern att vidta några särskilda åtgärder med

anledning av situationen i just Malmö?

.....

Björn Söder (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander